

זוהר פרשת וישלח (קפט).

כאשר ברא הקב"ה את העולם עשה בכל יום ויום מלאכתו הראויה לו

אמר רבי חייא כתוב לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, בוא וראה כאשר ברא הקב"ה את העולם עשה בכל יום ויום מלאכתו הראויה לו, והרי זה נתבאר ונדרש,

ביום הרביעי עשה המאורות, ואז נבראת הלבנה בחסרון האור שהמעטיה את עצמה, ולפי שהיא מארת חסר וא"ו ניתן מקום לשלוט כל רוחות ושדים ומחבלים ומזיקים, וכל רוחות הטומאה כלם עולים ומשוטטים בעולם לקטרג, ונפקדו להמצא במקומות שנחרבו ובשדות של ציה ובמדבריות החרבים, וכלם מצד של רוח הטומאה הם, והרי נדרש שזה רוח הטמא הבא מן נחש עקלתון הוא רוח הטומאה ממש, והוא נתמנה בעולם להסיר את האדם מדרך הטוב ולהמשיכו אצלו, ועל כן שולט יצה"ר בעולם, והוא נתמנה להיות אצל האנשים ולהמצא עמהם, ובערמות ובעלילות הוא בא אצלם להסירם מן דרכי הקב"ה, כמו שהסיר לאדם הראשון וגרם מיתה לכל העולם, כמו כן הוא מסיר לאנשים וגורם להם להטמא, ומי שבא להטמא הוא ממשיך עליו את רוח הטומאה ההוא ונדבק עמו, והרבה הם שמוכנים לטמאהו ומטמאים אותו והוא נטמא, מטמאים אותו בעולם הזה ובעולם ההוא, ובשעה שבא האדם להטהר אותו רוח הטומאה נכפף לפניו, ואינו יכול לשלוט עליו, ובכן כתוב לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, כמו שאמר ר' יוסי לא תאנה אליך רעה, זו ליליית, ונגע לא יקרב באהלך, אלו שאר מזיקים, רבי אלעזר אמר הרי אמרנו שאל יצא אדם יחידי בלילה, וכל שכן בזמן שהלבנה נבראת והיא חסרה, שהרי אז רוח הטומאה שולט, וזה הוא רוח רעה, איזו רעה, זה נחש הרע, ונגע, זה הוא מי שרוכב על הנחש, רע"ה ונג"ע ביחד הם, ואע"פ שלמדנו שנגע אלו נגעי בני אדם שנולדו מן אדם הראשון, שהרי כל אותן השנים שלא התחבר אדם עם אשתו, רוחות טמאות היו באות ומתחממות ממנו וילדו ממנו, והם נקראים נגעי בני אדם, והרי אמרו שכאשר האדם בחלומו ואינו שולט בגופו שהגוף נשתכך, בא רוח הטומאה ושורה עליו, ויש זמנים שרוחות טמאות באות, ומתקרבות אליו ומושכות אותו אליהן ומתחממות ממנו, ויולדות אחר כך רוחות ומזיקים, ולפעמים נתראים כתבנית אנשים, מלבד שאין להם שערות בראשם, ובכל יש לו לאדם להשמר מפניהם, בשביל שילך בדרכי התורה ולא יטמא עמהם, שהרי אין לך מי שיישן בלילה במטתו שלא יטעם טעם מיתה, ונשמתו יוצאת ממנו, וכיון שנשאר הגוף בלי נשמה קדושה, רוח טמא מוכן ושורה עליו ונטמא, והרי ביארנו הדבר שאין לו לאדם להעביר ידיו על עיניו בבקר, לפי שרוח טמא שורה עליהם, וזה נתבאר.

זוהר פרשת תזריע (מח).

סוד עליון מספר הצנועים

למדנו סוד עליון בספר הצנועים, כאשר נברא אדם ירד בצורה קדושה עליונה, וירדו עמו שני רוחות משני צדדים, מימין ומשמאל כלל האדם, רוח של ימין נקרא נשמה קדושה, שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, ורוח של שמאל נקרא נפש חיה, והיה הולך ויורד מלמעלה למטה, ולא נתישב רוח אחד עם רוח שני, כשהגיע זמן כניסת שבת לאחר שחטא אדם, נעשו מן רוח השמאל בריות שנתפשטו בעולם, ולא נגמרו גופות שלהם, ונתחברו בגוף האדם עם הזכר ועם הנקבה והולידו בעולם, ולא הנקראים נגעי בני אדם, למדנו שיש עליונים מהם שאין נדבקים למטה, ותלויים באויר ושומעים שמיעות מלמעלה, ומהם יודעים אותן האחרים שלמטה.

זוהר פרשת אחרי (y).

נפשות הרשעים בשעה שיוצאות מעולם הזה, הרבה ממוני הדין נזדמנים לקבל אותן ולהכניסן לגיהנם, ומביאים אותן לשלשה דינים בכל יום בגיהנם

ודרש אל המתים, אמר רבי אבא בוא וראה הקב"ה הוציא עשרה כתרים עטרות קדושות למעלה, שמתעטר בהם ומתלבש בהם, הוא הם והם הוא, כשלהבת הקשורה בגחלת, ואין שם התפרדות, לעומת זה יש עשרה כתרים שאינם קדושים למטה, והם נאחזים בזוהם הצפרנים של עטרה קדושה אחת שנקראת חכמה^[כב] ועל כן נקראים חכמות.. אמר רבי חייא אחרון של אותן כתרים התחתונים שאינם קדושים זה הוא שנאמר ודרש אל המתים, זה הוא עשירי של כלם^[כג] שלמדנו אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה נפשות הרשעים אלו הם המזיקים שבעולם, אמר רבי יוסי אם כן טוב להם לרשעים שיהיו נעשים מזיקים בעולם, איה הוא עונש הגיהנם, איה היא הבושה שמזומנת להם בעולם ההוא, אמר רבי חייא כך למדנו והרי ביארנו הענין, נפשות הרשעים בשעה שיוצאות מעולם הזה, הרבה ממוני הדין נזדמנים לקבל אותן ולהכניסן לגיהנם, ומביאים אותן לשלשה דינים בכל יום בגיהנם, אחר כך מתחברים עמהם והולכים ומשוטטים בעולם, ומתעים להם לרשעים לאותן שכבר נסתמה תשובה מהם, אחר כך מחזירים אותם לגיהנם ומענישים אותם, וכן בכל יום.. ויש מכשפים ההולכים לבית הקברות ועושים כשפים על ידי אותן מינים הרעים.. ומביאים לנפש ההיא ונכנסת בקבר ומדברת עמהם, אמר רבי יצחק זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי כלם קדושים, גוף שלהם קודש, נפש שלהם קודש, רוח שלהם קודש, נשמה שלהם קודש קדשים.

זיו הזוהר

הספירות של מלכות דמלכות שנקראת חכמה שלמטה שם מתחיל השורש של צד הטומאה קליפות רוחות שדים ומזיקים המביאים כל מיני מיתה לעולם. **כג.** וכך מספרן, לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש, א', קוסם קסמים, לשון רבים מורה

כב. אין לחשוב ח"ו שיש שם צפרנים עם זוהם, אלא שזה עדי"ר משל כמו באדם אף בנקי ואיסטנוס נעשה אצלו זוהם תחת הצפרנים שנולדים שם מזה ברואים קטנים מאד שאינן נראין לעין, והן מלאין ארס של הרבה מיני מחלות, כמו כן למעלה בסוף

זוהר פרשת אחרי (ל)

בוא וראה ג' מדרגות הן ונדבקות כאחת, נפש רוח נשמה, ועליונה מהן היא הנשמה, שאמר רבי יוסי בכל האנשים יש נפש, ויש נפש עליונה מנפש^[כד] אם זוכה האדם בנפש הזאת משפיעים עליו עטרה אחת שנקראת רוח, זה שכתוב (ישעי' ל"ב) עד יערה עלינו רוח ממרום, אז נתעורר האדם בהתעוררות אחרת עליונה להסתכל במשפטי המלך הקדוש, אם זוכה האדם ברוח הזה מעטרים לו בכתר קדוש עליון הכולל הכל שנקרא נשמה, ונקראת נשמת אלוה^[כה] ולמדנו בסוד הסודות בתוך הסודות של ספר שלמה המלך, מקרא זה שכתוב (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, כיון שכתוב ושבח אני את המתים, למה לי שכבר מתו, אלא שכבר מתו בעולם הזה על ידי עבודת רבונם^[כו] עוד נזכר שם שג' מדורים עשה הקב"ה לצדיקים, אחד, לנפשות הצדיקים, שאותן הנפשות אינן נסתלקות מעולם הזה והן נמצאות בעולם הזה, וכאשר נצרך העולם לרחמים ואלה החיים יושבים בצער, מתפללים הם תפלות עליהם, והולכים ומודיעים הדבר לאותן ישני חברון, ונתעוררים ונכנסים לגן עדן התחתון, אשר שם רוחות הצדיקים מתלבשים ונתעטרים בעטרות של אור, ונתיעצים עמהם וגוזרים גזרה, והקב"ה עושה רצונם ומרחם על העולם, ואותן נפשות הצדיקים נמצאות בעולם הזה להגן על החיים, להסתכל לדעת ולהגין על הדור, וזהו שאמרו החברים שהמתים יודעים בצער העולם, ועונש הרשעים אשר בארץ הוא במה שכתוב ונכרתה הנפש ההיא מעמיה. מדור השני, הוא גן עדן אשר בארץ, בו עשה הקב"ה מדורים עליונים נכבדים, כדמיון עולם הזה וכדמיון עולם העליון, ושם היכלות בשני גונים שאין להם חשבון, ועצים ועשבים המעלים ריח בושם בכל יום, ובמקום הזה ישכנו אותן הרוחות של הצדיקים, והוא המדור אשר רוח ההוא שורה בו, וכל רוח ורוח נתלבש שם בלבוש יקר, כדמיון עולם הזה וכדמיון עולם עליון ההוא. מדור השלישי, הוא מדור עליון הקדוש שנקרא צרור החיים, שם תתענג אותה מדרגה עליונה הקדושה שנקראת נשמה, והיא מתדבקת להתענג בעדן העליון, עליה כתוב (ישעי' נ"ה) אז תתענג על ה' וגו', ולמדנו בשעה שנצרך העולם לרחמים, זאת הנפש של אותן צדיקים זכאים הנמצאים בעולם להגן על העולם, זאת הנפש עולה והולכת ומשוטטת בעולם ומודיעה לרוח, והרוח עולה ונתעטר ומודיעה לנשמה, והנשמה להקב"ה, אז מרחם הקב"ה על העולם, ואז תרד הידיעה מלמעלה למטה, הנשמה מודיעה להרוח, והרוח מודיע להנפש, ובכל שבת ושבת וראש חודש כל אותן המדרגות מתחברות ונתעטרות כאחד, עד שמזדוגות לבוא להשתחות למלך העליון, ואחר כך חוזרות למקומותן, זה שכתוב (שם ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו ומיד שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות וגו'.

זוהר זיו הזוהר

על ב' מינים, הרי ג', מעונן, ד', מנחש, ה', ומכשף, ו', חובר חבר, ז', שואל אוב, ח', וידעוני, ט', ודורש אל המתים, י'. **כד.** יש נפש שפלה שנקראת נפש הבהמית, וגבוה ממנה הנפש שנקראת נפש האלהית. **כה.** יען כי היא חלק אלוה ממעל, כידוע דכל מאן דנפח מדדיה נפח. **כו.** על דרך הדרש

זוהר פרשת ויחי (רכד).

נתעוררות נפשות הצדיקים, והולכות ומשוטטות אל ישני חברון ומודיעות להם צער העולם

למדנו שבשני קשרים תקשר הנפש בכל ראש חודש ושבת, בקשר הרוח שבין ריחי בשמים אשר בגן עדן התחתון, ומשם הולכת ומשוטטת ומתקשרת עם הרוח בהנשמה שהיא צרורה בצרור החיים, ומתעדנת וניזונת מאותו זיו היקר של צד זה וצד זה, זה שכתוב (ישעי' נ"ח) ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך, ונחך ה' תמיד, תמיד דוקא, והשביע בצחצחות נפשך, מהו בצחצחות, אלא צח אחד כאשר תקשר עם הרוח אשר בגן עדן התחתון, ועוד צח פנימי יותר מן צח הראשון כאשר יתקשרו בהנשמה שהיא למעלה בצרור החיים, וזהו בצח, צח אחת, צחות ב' צחות, שהן למעלה מעלה במקום הכבוד של הנשמה בודאי, כלומר צחצחות כפולה מי יורש זה, נפשך, נפש ממש, (אחרי ע.) ובשעה שנצרך העולם לרחמים, והחיים הולכים ומודיעים להם לנפשות הצדיקים, ובוכים על קבריהם אותן הראוים ומבינים איך להודיע להם, מה הטעם, לפי שמכוונים במחשבה שלהם להתקשר נפש בנפש^[כז] אז נתעוררות נפשות הצדיקים, והולכות ומשוטטות אל ישני חברון ומודיעות להם צער העולם, וכלם נכנסים בפתח ההוא של הגן עדן ומודיעים להרוח, ואותן הרוחות שנתעטרים בגן העדן מלאכים עליונים מהלכים ביניהם, וכלם מודיעים להנשמה, והנשמה מודיעה להקב"ה, וכלם מבקשים רחמים על החיים, ומרחם הקב"ה על העולם בעבורם, ועל זה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו וגו'.

זיו הזוהר

של אדם כי ימות באלה, באהלה של תורה. ידועים כמובא בכתבי האר"י ז"ל. כז. שיש בענין זה כונה מיוחדת לכוון יחודים